

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVU PART KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve:	
Egész évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy óra	1 frt — kr.

Hirdetési díj:

Ot-hasábsopetisors egyszeri beiktatásért 5kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyiltér 4 hasábsopetisorsért 20 kr.
Hirdetést vagy reclamat magában foglalj
újdonság sora 50 krajonár.

Szerkesztőség és kiadó hivatal

Debreczeni utca SIMON-ház Kunz József nr
kereskedésével szemben.

HIRDETÉSENYEK.

Hirdetési pénzek és a kiadás körüli pa...
valamint a lap sze lemi részét illető
minden közlemények ide intézendők.

Postamentlen levelek csak ismert készletől
fogadtatnak el.

XIV. évfolyam 1887.

Debreczen, Szombat, November 19

226. szám.

A mi muszkául van.

(T.) Nyársra húzott, avagy kintpadra vout embert még nem láttam, nincs is rá semmi vágyódásom, de hogy annak mi-ként kerekedhessék ott olyan kedve, hogy még az éneklésre és füttyörészésre is rá adja magát? Azt nem tudom elképzelni. Az európai sajtónak amaz óhaját tehát, hogy az orosz hivatalos sajtó, az ő nyárs-ra húzottóságában és kintpadra voutságá-ban ne orditson, ne jajgasson, hanem da-loljon és énekeljen, legalább is naivnak tartom.

Ugyan ki merné azt feltételezni, — már csak egy beszéljünk amint a dolog áll, — például édeskedves magunkról, hogy mikor a gesztenyét a tűzből kikaparta és nagy étvágygyal ül neki, az alatt, míg összegegetett kormét fujja, oda jön Ausztra-Magyarország; és a kikapart gesz-tenyét, szépszerével, a maga tarisznyájához mellékel? Hát ha a t. olvasó volna a muszka sajtó: Mit szólna hozzá? Ki gon-dolna egy szép gyönyörködtető nótát és azt funá a talpunc alá? Megmutatván, hogy milyen kedélyes is olykor ez a politika...

Nem állítom én, hogy ez, az ő le-főzöttségében, kegyetlenül nyerítő muszka sajtó nem komikus, és szivtelen, önző emberiséget nem ingerli kacagásra az ő nagy otrombaságával, de legalább meg-engedem neki hogy bölgjön, s helyzetét nem kívánom elviselhetlenebbé tenni még azzal is, hogy vig nótát követeljek tőle akkor, mikor a muszkaábránd egyet-len és boldogított reménységét, a nagy Péter czár testamentumát temeti. De csak hadd sirjon rijjon kajabáljon és verje földhöz a Péterkéjét, legalább ki brugolja, zokogja magát: a mi sohasem olyan ve-szedelem, mint a szónéklői harapás. Azt mondják az egerek is, én legalább így hallottam a mesét, hogy olyan macska lenne az ő izlésük szerint való, a melyik-

nek csegettyű van a farka végén, már mint tudniillik a nagy muszkának is, mely nem mozdulhat a nélkül, hogy előbb az egész világot be ne csegettyűzze a szándékával, hogy a kisebb hatalmaknak még mindig idejök legyen arra, hogy szövetekezzenek ellene. Annál nevétsége-sebb aztán, ha dühösködik a kisebb ha-talmakra, kiket ő maga harangozott össze. Hát csak hadd harangozza ki harag-jában az ő célirányosságát, hát annyit elérünk vele mindig, hogy sohasem fog meglepni Mindig tájékozva leszünk az iránt, hogy a muszka óra hányat ütött.

És vajjon az öreg, családi csapás által lesújtott Vilmos, mily kedélyvel fogadhatja asztalánál az elkésett mak-rauczos vendéget, aki akkor jön, mikor már vége van az ebédnek? Annyit mond-hat neki mindössze is hogy: Aki későn jön maradékokat talál. És beteljesedett raj-tad is az a híres közmondás Sándor ecsem, hogy... tudod már no: a köztérről...

Egy szó annyi mint száz: a muszka politikusok nem akarják elhinni, hogy nagy Péter czár nem jogosan rendelke-zet a Balkánról, és hogy a muszka po-litikusok, a medve bőrére nem jogosan ittak. Hát most Vilmos császár megsug-hat annyit a czárnak hogy: Tudod ecsem, mi előtt elnem ejtitek a vadat hát ne igyatok a medve bőrére. — Nagyon szép dolog volt az apától, hogy a bal-káni keresztényeket felszabadította, de hogy perköltség fejében a Balkánt a ma-ga nevére akarta kebeleztetni, más színt adott a dolognak, s olyan hódítás féle szándékot engedett gyanítani. Na na! Hiszen nem állítom én hogy ugy is volt, és nem csupa tiszta önzetlen ember ba-ráti szeretetből akarták megszerezni Európa ezen részecskéjét magatoknak, de mikor az a gonosz Ausztra-Magyar-or-szág a Balkánra, az a gonosz Anglia

meg Konstantinápolyra vágy. Mit tehet az én szegény fejem?...

És Sándor czár megindulva fogja hallgatni az agg... közölte az ő is: miszerint sajnálja, hogy Oroszország és Európa közt egy kis félreértés történt. De hát legyen a béke szent, ha bár nem mindörökkön örökké is. És ezzel Sándor czár megváltik a lesújtott atyától eltitkol-ván azt a rákot mely az ő szívében van, s melyek nem ugyan san Remoba, ha-nem Jacsinába Kappanhágóba szokott utazni, s egy cseppel sem tér egészsége-sebben haza, mint a trónörökös. Az ő rákja ugyan nem közvetlen halálos, de talán még kínosabb és örökölhető fiuról fiúra; a trónörökös legalább jó étvágygyal bír és jól alszik, míg neki sem étvágya sem álma. Ő egy üldözött élhalott, kit a Péter czár testamentuma kitérített Európa élő alkotmányos fejedelmeinek sorából, s inkább egy elátkozott bujdosó, mint uralkodó. Én legalább nem cserélnék vele, tiszta szivemből mondom, első sorban pedig azért nem, mert ő sem cserélne velem, s így hiába való lenne minden jóakaratom. Végre meg az is igaz, hogy: ki ki a maga mesterségét folytassa. Én bizony aligha leszek Cincinátus, és a cikírásból aligha fogok muszka czá-rságra jutni. —

Külföld.

III. Sándor czár és családja teg-nap délelőtt Berlinbe érkezett, hol igazán nagyszerű előkészületek tettek fogadására. Vilmos császár nem ment ugyan ki az indó-házba s ott Vilmos herceggel helyettesítetté magát, de különben az egész császári család tüntető szíveséggel halmozza el az érdekes vendéget. A fogadási ünnepélyekből azonban a nép teljesen ki van zárva. Merénylettől félnek s olyan óvatossági intézkedéseket tet-tek, melyek valóban komikusok. A többek közt figyelemztették a hivatalos egyéneket,

különbséggel, hogy engemet senki sem üldö-zött; de hát az egyre ment, ha ugy éreztem Egy karszékbe rogytam és nagyon reszket-tem: vajjon Zoltán nem olvasta e ki arcom-ból az egészet? vajjon mit beszélnek ök most ketten? Egyszerre csak egy puha kéz végig simítja arcomat. Megrettenve szöktem föl.

— No Iluska, miféle idegesség ez?
— Oh, hát te vagy, Rózsika?
— En, de hát más is lehetne?
— Más! Mit akarsz ezzel mondani?
— Epen csak annyit, hogy ha Zoltán el ment hazuról, ki simithatná más végig a te arcodat?

Ki? ha tudnád! Gondoltam és arra a hirre, hogy Zoltán távozott, kezdtem szabad-ban lélekezni.
Hova ment Zoltán és hova megy minden nap? — kérdeztem épen csak hogy mondjak valamit. Most már tudom, miért borult el erre az a szép vidám arc, akkor rá sem figyeltem.

A szobaleány lépett be és azt jelentette hogy asszonyát várja valaki az ebédloben. Nyomon követtem Rózsikát és a szivem újra hangosan vert, vajjon nem Béla-e? Nem az volt és én oda sem figyeltem, mit beszélnek csak midőn a közép koru férfi azt kérdezte, hogy az ur ebédre sem tér e vissza, kezdett érdekelni a dolog.

— Nem, ma egész nap távol leszek.
Erre a férfi egy névjegyet tett az asz-talra, meghajította magát és távozott.

— Zoltán nem jó haza ebédre? — Kér-deztem kitérő örömmel. Rózsika elpirult és bevallotta, hogy férje haza jó. De hát miért is titkolózna előttem, hiszen már én is nagy leány vagyok, így hát őszinte lesz. Olyan hálás tekintetet, mint én akkor az ő szép arcára vetettem, sógorasszonyom még soha sem kapott. Vissza tértünk az én szobámba s Rózsika így kezdte:

— Tehát Iluska, nagyon szeretem én azt a te édes jó bátyádat, ha a mit elakarok mondani, százszor nagyobb dolog lenne, ak-

kiknek az indóházban jelen kellett lenniök, hogy ne viseljenek czilindert, mert ez a czárt a legutóbbi pétervári... véségi palotáig, hol a czár szállva van, az egész uton katonaság állott sorfalat. Giers nem kísérte a czárt Berlinbe.

A francia képviselőház tegnapelőtt kiszolgáltatta Wilson. Ezzel függ össze az igazságügyminiszter lemondása. A tegnapi-előttre tervezett interpelláció elhalasztatott s így a válság is elodáztatott. A helyzet azonban még mindig a lehető legzavarosabb s Grévy, valamint a kormány lemondását, a jövő hétre várják, noha Grévy a lemondás híret ujabban is megegyeztetette. A monarc-histák azonban még mindig remélik, hogy az elnököt lemondásra fogják kényszeríteni.

Városi közgyűlés.

Debreczen 1887. Nov. 17.

— Első nap. —

Testvértörvényhatósági átiratok.

Zólyom megye kétféle átiratot inté-zett a városhoz; az egyik a közigazgatási költségekhez való állami hozzájárulás iránt az országgyűléshez tett felterjesztésének, a másik országos lelenz ház felállítására iránti feliratának támogatását kéri.

A közgyűlés az előbbi egyszerűen tu-domásul vette, a másikat pedig szintén fel-ratilag pártolhatni határozta el.

Az új város atyák.

A tanács előterjeszti tudomásul vétel végett a bíráló és igazoló bizottságok retor-táján keresztül ment s szept 22 én választott új bizottsági tagok névsorát, mely a választás eredményétől csak annyiban mutat eltérést, hogy a II. kerületben (Péterfia utca) megválasztott Thaly Kálmán neve abból töröltetett, miután az ő megválasztása a törvény előtt nem volt igazolható. Az új vál. biz. tagok megbízatása az igazolás nap-jától, nov. 12-től kezdődik.

A mit sokan vártak, hogy tudniillik ezen tárgy nem marad felszólalás nélkül a függet-lenségi pártiak részéről, megtörtént. Mert Dr. Szikszai Szabó József a választás meg-semmisítése folytán megüresedett hely betölté-sére tett felszólalást, melyre Kovács Sándor felelt meg, hogy az erről való intézkedés már

kor is ugy szeretném; de vannak az életnek ezer apró bajai, melyek néha futó árnyat vetnek a legboldogabb családi viszonyra is. Zoltán jó, nemes az ősmagyár természet ha-misítatlan példánya lelkesülni tud minden szépet, hevülő melegsívű férfi, kedélye min-dig derült, szavai mindig igaz szavak, a nagy dolgokban önfeláldozó, de a szép vonások mellett tagadhatatlanul van egy parányi hi-bája is — én istenem hát van-e ember hiba nélkül? — első tekintetre nevetésre méltó csekélység... de hát apróságokból áll életünk egésze.

— Tudom már, Rózsika! A Zsidó!
Oh gyakran látom erre a szóra „Zsidó“ elborulni arcodat.

— Bizony a Zsidó, de nem csak a kártya Zsidó, a mi már magában is elég lenne, ha-nem az igazi élő Zsidó is.

Hát az már hogy lehet; téged keserít egy olyan zsidó, a mi nem tarokbeli? Különb-en az igazat be vallva, én a tarokkeli Zsidónak sem tudom az értelmét; hallom: kis Zsidó, nagy Zsidó, látom erre elborulni arcodat, de hogy az mit tesz nem tudom.

— Mit tesz? Hát tesz az sok, sok olyan órát, melyből már az első is egy hosszú nap-nak tetszik, az utolsó pedig egy egész örök-kévalóság...

— Hiszen akkor ezzel a Zsidóval a leg-egyszerűbben lehetne megnyujtani ezt a rövid életet.

— Ha majd kívánatos lesz előttem az ilyen nyújtás, megteheto, mikor nap nap után arra kell várnod, a kit szeretsz.

— Na édes kedves Rózsikám, ne nézz rám ilyen neheztelve, csak tréfa volt, rossz tréfa. Folytasd kérlek, mert ládd, én még min-dig nem értem a dolgot.

Rózsika folytatta:
— Van a tarokban kis és nagy Zsidó, kettős játéka szól az első, ultimóra a másik. A mint mondják — s a mint tapasztalom is, — néha órákig kell várni, a míg lejátszák, vagy aztán megduplázzák a Zsidót. De azt

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

Az én zsidóm.

(Egy kis történet.)

Gyarmathy Zsigánétól.

(Folytatás.)

Ez Béla! Az első pillanat égi örömmel töltött el, vissza fordultam, hevesen szoritot-tam meg a kezét, de a másik pillanatban már elrántottam kezemet és rémülten, egy igazi gyermek baigaságával, kiáltottam:

— Miért jött ide Béla? Térjen vissza, azonnal térjen vissza!
— De hát mi ez Iluska, csöndesüljön és mondjon el mindent.

Nyugodt, kedves hangja, szép férfias arca s tekintetének delejes varázsa magam-hoz térítettek annyire, hogy előadhattam borzasztó helyzetemet, a min Béla — leg-nagyobb megbotránkozásomra — mosolygott.

— No most már ha mindent tud Béla, nem tehet egyebet, mint, hogy azonnal utra keljen.

Epen azt nem teszem, nem azért futot-tam ide igéretemnél sokkal előbb, hogy azon-al visszafussak. Az én távozásom most egy évre szóló lesz. Idejövetelemnek komo-lyabb a ezélya, mint egy kellemes, szivem szerinti látogatás. Újünk ide a fa alá, hadd mondjam el, mihozzott ily gyorsan ide.

Meg fogta kezemet s a kis padhoz ve-zett Nyugalmam kezdett visszatérni ettől a biztos, komoly szerető magaviseletől. De ez csak egy pillanatig tartott, távolból a Zoltán csengő nevetése tört felénk: kertre néző ab-lakában állhatott s bizonyosan a lombokon át meglátott engem, a mint egy fju kezét szorongatom s azt neveti. Erre a rémes gon-dolatra elhagyott a józan eszem, sirva fakad tam és reszketve könyörögtem Bélának, hogy rejtsse el magát.

— No ez már sok, balga gyermekség az egész! Azonnal bátyjához megyek.

áltóüzlete
1. sz.
r hó l-én
ashoz
sjegyeket
talos napiarfolamon.
etésre:
tre á 1 frt 93 kr.
" 3 " 23 "
" 6 " 46 "
ése után az esetle-
ag a részletív
illeti.
l adhatók fel.
RED
neurastheni us
bél- és altesti
lés és erősbüde
rár most jönnek
s könnyebben
(reggeli, ebéd
lap-árak. Kir.
Miklós.
Legnagyobb sírkő-raktár

a derék polgárnak
A szép tettért me-
óta évente gyako-
biz. tag és közgyán
ökönvilleg fejezi ki
es,
gyta a tanácsnak az
ség kiadása ügyében
t. tanácsnok, katonai
idő óta tartó beteg-
től nyugalomba he-
elő elnöki jelentés,
tudomásul vétetett,
ilósnői oklevél lett
és a zenede.
érdeklődés, kérdős-
n indok, mert né-
tői szakadás okát a
ék számítani, kény-
itt történetek a
leg, kerülve minden
lyeskedést, ajmennyi-
den előadjan, nem
a dalegyletnek egyik
gy a közönség he-
a dalegylet és ze-
zelőtt csupán a dal
alkozott, működési
ere is kiterjeszteni
napjától kezdve újja
ni dal és zene-
fél, s alapszabályait
szorosabb viszony
kapította meg. Ezen
kört elnöke Komlóssy
József által íratott
fium által ugyanazon
vá.
pontja azon testvé-
melyben a „dal és
ez.
szerződés. A dal és
al fennmaradó össze-
altatja a zenede pénz-
ellátja az egyelet
és h a n k s z e r e k
pedig gyakorlatok
díj nélkül át-
illeti, ezen szabályok
t a mit megtakarít-
zenede pénztárába; a
versenyeken, házi és
közreműködött.
egyesü et együtt szé-
tt eszébe a dalár-
a zenede testvér-
zének.
— az igazgató vá-
tozván — megkeve-
zt, a mit a dalárda
n akarjuk hinni, hogy
től azokat a babéro-
n tudták a vágya-
t, mint Eszter. Na-
t, hogy menjenek
n Ferikénél ez a
znévé fájult.
gokat meséltek ne-
t a vendéglőnek
ermében. Ott igazi
köntösben; Kard-
és megölik egy-
önség tapsol, fölkel-
t. Neki azt látni
rek is vannak ott,
l, és hattyuk huzzák
t lehet...
elegegyezett. Ő maga
zeretett a színházba
arabb a hol síni
gy vajjon Esztert
a az utolsó előadás
t oly nyugodtnak
t hitte, hogy min-
ti.
er az egész előadás
a volt, mint egy szo-
szemeibe nézett
fénytől, a mi ben-
tek a terembe, ter-
t, de a mint fel-
tétét vette az elő-
lt ki arczán s lihe-
ajakkal figyelt oda-
tt, hanem ott volt
sáját játéka hevéől
akivületi állapotba
épszerűnél is rosza-
közönség ezért sokat
rajdnem szívét re-
mit tenne ez a kö-
ott a színpadon,
ne lángolt, avval
lnt a sebes folyam
föltartóztathatlann
sit!

kat, melyeket nagytró szorgalma által az egész ország elismerésével kiérdemelt magának; s kezdtek gondolkozni azon, hogy menyit is lehetne még követelni a dalárdán?
Az 1885. évben kezdődtek meg erre nézve a tárgyalások, melyre alkalmas czim volt az, hogy alapszabályokat módosítani s a két egylet közötti viszonyt még jobban rendezni kell.
A dalárda — bár a maga részéről az alapszabályokat eddig is megtartotta, hozzá járult ezen mozgalomhoz, bele ment a tárgyalásokba, mert azt hitte hogy ezen rendezések a jövőt fogja ill tni.
Hanem esáladott, mert a zenede választmányának 1885 apr. 25-én tartott ülésében meghatározattak a feltételek melyek mellett a dalárda jövőre a zenede helyiségeiben megüretik, de egyuttal elsoroltattak azon követelések is, melyeknek a dalárda a multat illetőleg eleget tenni tartozik.
Kissé furcsán esett a dalárdának ezen követelés, mert hiszen épen a zenede által kiadott s még teljes érvényben fennálló alapszabályok szerint annak semmi alapja nincsen; de sőt az homlok egyenest beleütközik a szabályok 5 §-nak a. pontjába, a hol az mondatik, hogy a zenede a maga helyiségeit díj nélkül engedti át a dalárdának.
Nem lesz érdektelen ismerni a zenede választmányának azon számítását, melylyel követeléseit 1871-től 1885-ig előadta.
Az elfogyasztott gáz árát 1871-től 1883 év végéig 241 frt 02 krban számította fel, 1884 évre pedig 17 frt 60 kr. összesen tehát gáz ára 258 frt 62 kr.
Az ezen összegek utáni kamat kegyesen elengedett.
A helyiség használatáért felszámított 250 frt. (Nesze nekad alapszabály 3 §-a!)
A zongora használatáért felszámított ávenként 18 frt, s kimondattott, hogy ezentul is évenként legalább ennyit kíván a zenede ezen a czimen, a dalárdától.
És a dalárda eltekintett az alapszabályoktól. A zenede választmányának ezen megálapodását — hogy minden conflictus elkerültessek — egyszerűen elfogadta s így a felszámított 790 frt. 62 kr-ra menő követelés kifizetett; a dalárda vagyonának azon része pedig, mely a dalárda czéljaira okvetlenül szükséges elkülönített s az egészség írásba foglalva 1885 jún. 26-án aláíratott és kiadottt.
(Vége kün.)

Napi hírek.

— **Ma ő féisége, a Királyné** legmagasabb névnapja alkalmából a helybeli r. kath. templomban hálaadó isteni tisztelet tartottott főt. SzakszóRezső prépost plébanus vezetése alatt, ugyancsak ma d. e. 10 órakor a debreczeni íz. hitközség sz. anna-utcai templomában is ünnepélyes hála adó istentisztelet tartottott, mely alkalommal a kántor egy zsoltár részt énekelt.
— **Árvaszéki elnökségre pályázók.** A december hóban betöltendő hajdúvármegyei árvaszéki elnökségre ez ideig hárman adták be pályázati kérvényüket, u. m. Pénzes Sándor az időszertint helyettes elnök az árvaszéknél, Fekete Sándor megyei főjegyző és Uzonnyi Imre hajdúvármegyei pénztári ellenőr. A kortes kedések, a mint ilyenkor szokás, már megkezdődtek.
— **Jogászbal.** A helybeli jogakadémia polgárai az 1888 Janár 5-én tartandó jogászbalra háziasszonyul megnyerték dálnoki és mező-madarasi Medve Kálmáné sz. ónodi Onody Ilona urnó ő nagyságát. Ily lady patronessel lebetetlen, hogy a bál ne sikerüljön, s csak gratulálhatunk a jogászoknak. — A jogászbal bizottság különben már régebben megalkult a következő tagokkal: — Solymossy István elnök, Csáky Adorján gróf, és Illosvay Bálint alelnökök — Kémery Dezső jegyző, Nagy László pénztárnok. Gyertyánffy Jenő ellenőr. — Balogh Béla, Bay Ádám, Becker Miklós, Bernáth István, Bernáth Lajos, Buzás Pál, Csánady Jenő, Dávidházy János, Fráter Béla, Galánffy János, Krasznay Sándor, Leonhardt Agoston, Magdich György, Mistelbacher Frigyes, Sárossy Gyula, Scheer Béla. Feutsch Konrad bál bizottsági tagok.
— **Családi estély.** Városunkban esütörtökön Jenő napjának előestélyén több helyen kedélyesen s örömmel ülték meg Jenő napját. Így diszes, válogatott társaság gyűlt össze a Miskolczy Jenő ur tekintélyes családjának vendégzerető házánál, ünnepelni a kedves házi gazdát. Ott voltak: Orosz Endréné, Szögyényi Jánosné, Nagy Elekné urnők, Okolicsányi Eliz, Markos Ilona kisasszonyok, Szögyényi János, Kazinczy Béla, Nagy József, Orosz Béla, Orosz Endre, Szücs Kálmán, Dienes Gyula, Nagy Elek, Horváth Endre, Gyertyánffy Jenő, László és Andor, Markovits Márton, Magyar Károly, Dobozy Ede, s Okolicsányi Lajos urak. A háziur kedves naje s a jelenvolt hölgyek egészségére sikerült felköszöntő mondatott: Dobozy Ede, Szögyényi János, Gyertyánffy Jenő, Markovits Márton szb. urak által. Vacsera után a fiatalság táncra kerekedett, a kedélyes soifének a reggeli 4 óra vetett véget.
— **Érdekes dalestély** lesz az, melyet a helybeli iparos ifjuság egyletének dalköre f. hó 27-én a „Korona“ vendéglő termében fog rendezni. A dalkör ez alkalomra egészen ujonnan betanult darabokat is fog bemutatni a közönségnek, s a többek közt következő kedveit dalok fognak előadatni. 1. Párizsi ifju

ság Adamstól. 2. „Naptól virit“ népdal Palotásitól. 3. „Éji dal“ Menagertől. 4. „Bordal“ Storehtől. 5. „Népdal egyveleg“ Pap Ferenczről.
— **Az ártezi kut** furásánál tegnap este 289.12 méternyi mélységig értek. A furó gép még mindig agyag rétegben dolgozik. Tegnap zöldes sárga, mész tartalmu agyagot hozott fel a furógép.
— **Id. Bánki István** halála mély részvételt keltett nem csupán városunkban, hanem ország-szerte, mindenütt, a hol neki tisztelői és ismerősei vannak. Elhunytáról fővárosi és vidéki lapok terjedelmes emlékeznék meg; a „Budapesti Hírlap“ és a „Kolozsvar“ pedig külön cikkekkel szentelnek a tipikus, népszerű öreg ur emlékének. Temetése esütörtökön d. u. ment végbe igen nagy közönség részvétele mellett, koporsója felett, melyre Békésy Rózsa k. a. is, szintársulatunk első rangú tagja, díszes koszorút küldött, a zsufozásig megtelt nagytemplomban K. Tóth Kálmán mondott halotti beszédet, egyik legszebbikét az ő gyönyörű egyházi beszédeinek.
— **Halálos ítélet a háromdeczis félliteresekre.** Makra Mihály városi képviselőnek, ki a „Villám“ szerint már maga is annyira beletörődött a borivók ama szomorú tapasztalatába, hogy a kellner három deczis félliterre szokta felszolgálni az italt, nagy lehet most az öröme, és pedig méltán, mert reményelheti, hogy ezután talán másként lesz, azért a példás lezkeért, melyet a rendőrség adott minden bormérőnek és koresmárosnak az által, hogy megvizsgálván a mértékeket, 381 darab boros üveget, leginkább állítólagos féllitereseket elkobzott. A kifogásolt üvegedények ott sorjába állitva a II. ker. rendőrkapitányság helyiségében szomorúan várják vesztőhelyre vitéstiket. Mert az lett reájuk sententiálul kihuzva, hogy kiméletlenül összetörök őket gazdálk túlságos haszonlesése miatt.
— **Rác Károly** zenekara holnap este a „Bika“ éttermében fog játszani.
— **A hetfői sajtópernek**, melyet a debreczeni kir. közváldó indított Jakobovics Mór nagyváradi lakos ellen, esküdtszéki tárgyalására a debreczeni esküdtszék IV. osztálya lett behívva, vagyis a következő polgárok: Csóka Sámuel, György Kálmán, Pásztor János, Dr. Vedródi Viktor, Veszter István, Dr. Pallay Miklós, Dr. Popper Mór, Pájer József, Mendlovics Lajos, Rikl Antal Serly Ede, Márton Imre, Dr. Sárváry Gyula, Szentesi János, Borányi Viktor, Tikos Imre, Nemes Gábor, Dr. Kemény Mór, Geréby Pál, Jóna Sámuel, Hites Lajos, Komlóssy Arthur, Hajdu Gyula, Bekényi Ottokár, Lakatos Gábor, Mayer Emil, Fodor József, Boschetti András, Rottman Jakab, Békésy László, Bacsó Péter, Kiss Sándor, Dr. Scheer Benő, Kerékgyártó József, Kapros Gábor, Csáky Gergely, Póttagok: V. Szabó Miklós, Dr. Tihanyi Sámuel, Róth János Dr. Somogyi Zoltán, Lőrincák László, Balogh Imre, Hegedűs István, Maier Emil, Veesey Viktor, Stiber János.
— **Az iparoskör bálja.** A debreczeni iparoskör táncvizsgálat rendező bizottságának e hó 18-án tartott ülésében elhatározottott, hogy az iparoskör ez idén is fog saját pénztára és könyvtára javára téli táncvizsgálatot rendezni, és ez 1888. évi január hó 22-én vasárnap a „Bika“ szállóda dísztermében fog megtartatni.
— **A vasutak rongálása** ügyében a belügyminiszter következő körrendeletet adta ki: A vasutak mentén már több ízben fordultak elő esetek, hogy a gyermekek a sinekre köveket raktak, vándoroszpókkal elütdött utatjáróknál, tehát a pályasírhelyéről távolabb eső helyen nagyobb méretű köveket a sinek, és a védőgerendák közé szoritottak, illetve ékeltek, miáltal esetleg nagy szerencsétlenség idézethetik elő. Miután a kiskorunk által elkövetett ilyenmü, gyakori, és veszélyes eselekmények (például vonatoknak kövekkel való megdobálása) lehetőleg megelőzendők és ha megtörténtek megtorlandók, mi bünvádi uton nem történhetik, mert azok az 1887 évi V. t. cz. 8 §-a értelmében az életkor 12 dik évé nek betöltéséig nem büntethetők, s miután az 1879 évi XL. t. cz. 12 §-a értelmében a fentebb idézett határozomány folytán 12 évesnél fiatalabbakkal szemben az 1889 évi XL. t. e. 111 §-a sem alkalmazható a kir. járásbíróságok által az igazságügyi valamint a közmunka, és közlekedésügyi m. kir. miniszter urakkal egyetértőleg az alább következők rendeltetnek el. — Azon szülők, rokonok, gyámok, vagy felügyelők, kiknek gondjára bízott 12 évesnél fiatalabb gyermekeik, a vasuti sinekre követ raknak, a vasuti átjárók korlátait felnyitják vagy beteszik, a vasuti jelzőket megfordítva állitják, — a vonatokat követvel dobálják, s általában hasonló eselekményekkel a vasuti közlekedés biztonságát veszélyeztetik, a kellő felügyelet elmulasztásával kihágást követnek el és az 1887. évi VIII. t. cz. 2. §-ban jelzett czélokra fordítandó 2 frttól 100 frtig terjedhető büntetéssel, behajthatlanság esetén 12 óráról 10 napig terjedhető elzárásával hivatott közigazgatási fokozatos hatóságok által. — A vasutak mentén levő községek lakossága évenként legalább kétszer hirdetményileg (falragaszkon vagy dobszóval) figyelmeztetendő, az illető községnek előjárósága részéről, hogy az életkor 12-dik évét még be nem töltött gyermekeiket, gyámoltjaikat, gondozottjaikat, vagy felügyeltjeiket, a vonati szerencsétlenségek okozhatásától a fenti büntetés terhe alatt a legszigorubb házi ígyelem

gyakorlásával tartás vissza. — Budapest, 1887. évi október hó 21-én a miniszter helyett Beniczky s. k. államtitkár. Debreczen szab. kir. város.
— **Nyilvános köszönet.** Mindazon jó barátok, a városi dalárda, főiskolai énekkar és hentes társulat tagjai, kik f. hó 17-ikén megjelenésükkel közös fájdalunkat enyhíteni szivesek voltak: fogadják legszivesebb köszönetünket. — Bánki testvérek.
x. **Köszvény rheuma és idegbajban** szenvedőket figyelmeztetjük mai számunkban foglalt Kwizda köszvényfolyadék cízü hirdetésére.
— **Biharmegyei hírek.** P ü s p ö k s z e n t e l e s lesz holnap Nagyaradon. Schlauch Lőrinc az új kassai püspököt Bubic Zsigmondot szenteli fel. — Tolnay Lajos biharmegyei nagybirtokos Dukez S. n. városi képviselője utján 100 métermázsza tűzfát adományozott a városi izr. négyeletnek, hogy azt a szegények között osszák ki. — Merkel lovartulajdonosnak hitelezői, miután fi zeti nem tudott mindenét lefoglalják. Ezen okból már 3 nap óta nem tartatott előadás a téli cirkussá alakított nyári szinkörben.

S z i n h á z .

„A szövetségese“ Moreau 3 felvonásos vígjátéka került színpadra esütörtökön; e régi jó darab, melynek Dolez Henriette szerepében egykor Prielle Kornélia legszebb sikereit aratta, esütörtöki előadásával igen kevés közönséget vonzott a színházba. Ez különben szerencsének tekinthető úgy a meg nem jelent közönség mint az előadó színészekre való tekintetből. — A vonatott, s a darab minden jó oldalát elhomályosító előadásból néha egyedül a Zilahy alakítása villant fel, mint olyan, mely sokkal többet ért a többinél. Különben még Halmai Badinói ja is egészséges humor s jó felfogással bemutatott alak volt. A többikre boruljon hallgatás és feledés.
(*) Pénteken, dráma-nap lévén Obernyik: „Brankovics György“ került színpadra. Az öt felvonásos szomorú játék, mely annak idejében nagy feltűnést keltett munka volt s mely még mindig megérdemli a figyelmet tegnap csak kevés közönséget tudott összehozni. Talán ez okozta, hogy színészeink oly kedvetlenül játszottak? hogy még olyan hatalmas drámai erő is mint Medgyaszai E. (Mara, Brankovits leánya) mintha azt akarta volna megmutatni; hogy tud higygen, incoret alakítani. — Mándoky (Brankovics) kezében volt a főszerep. Az első felvonásban feltették, hogy szerepét álpathosszával elrontja, de később annyira belemelegedett, hogy az est sikerét magához ragadta. Mellette Békésy R. (István B. fia) kis körü, de minden ízében átértett szerepét adta; minden hangja szívhez szólt, fájdalmat vele érezte az egész közönség. —
A legközelebbi jutalomjáték kedves jellem színésznők: **Vedress Gyuláé** lesz. A jeles színész oly darabot választott az alkalmából előadásra, mely igen sok szórakozást fog nyújtani a közönségnek, s melyben magának a jutalmazandónak is kiváló serepe van. A jutalomjáték jövő kedden, november 22-én fog megtartatni s színpad fog kerülni: „Az örültek háza Dijonban.“ Egyike ez a leghatásosabb francia színműveknek, a melynek Eberhard örült ügyvéd szerepében régebben Egressy Gábor, Lendvay és Rónai Gyula legnagyobb sikereket mutattak fel. E szerepet fogja játszani Vedress s eltekintve az ő jellemzetes művészetétől, mely városunkban annyi elismerést tudott kivívni, már csak annyiból is érdekes lesz ez előadás, mert e darab Rónai óta nem került elő színpadunkon.
Előre is felhívjuk a közönség figyelmét a keddi előadásra. Vedress Gyula egyike volt azon színészeknek, ki midőn tavaly elvált a társulatától, távozásával általános sajnálkozást és nehezítést keltett s ki mikor az idény kezdetén újra hozánk jött, megjelenésével a legnagyobb örömet okozta. Jutalomjátéka bizonyára a legsikerültebbek közé fog tartozni.
Műsor. A jövő héten következő darabok kerülnek színpadra a deb. színpadon: Vasárnap „Mikádó“. — Hétfőn „Könyelmű leánya“. — Kedden „A dijoni örültek háza, Vedress Gyula jutalmára. — Szerdán „Eltévedt baránya“ énekes bohózat először. — Esütörtökön ugyanaz. — Pénteken „Endre és Johanna“. — Szombaton „Mikádó“. — Vasárnap „Rokolyás biró“ népszimü, először.
Locsarekné **Gizella** a népszínház igazgatójának meghívására folytán szerdán és esütörtökön a népszínházban vendég szerepel a Czigánybárá Czipra — és a Mikádó Katischa szerepében.

Legújabb.

A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai.
BUDAPEST, Nov. 19. A hivatalos lap ma reggeli száma közli Meszlényi Gyula esztergomi kanonoknak szatmári püspökké való kineveztetését.
BERLIN, Nov. 19. Vilmos császár három negyed óráig időzött a czárnál az orosz nagykövetségi palotában. Féltilen-

kettőket a czár viszonzta a látogatást. Aztán meglátogatta a hercegeket, mindeütt nyitott kocsiiban. Bismarck fél négykor látogatta meg a czárt. A nagy diszebédén Bismarck családja is részt vett. Délután a czárné őt gyermekével látogatta meg Vilmos császárt. Az opera előadás elmaradása folytán a czári pár tegnap este féltizkor elutazott.
PÁRIS, Nov. 19. Grévy azon megrendíthetlen szándékát nyilvánította, hogy megmarad hivatalában.
Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos
Vétes Arnold.
Főmunkatárs: **Karczag Vilmos**

Farbige seidene Faille Française Surah, Satin, merveilleux, Atlasse, Damaste, Ripse und Taffete fl. 35 per Meter bis fl. 7.45 vers in einzelnen roben und Stücken zollfrei in's Haus das Seidenfabrik-Depot G. Henneberg (K. und K. Hoflieferant), Zürich, Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

FRISS

Kassai virstlit, sódort, borsajtot, párizsit, salvaladét, paprikás és fehér szalonnát, füstölt kobászt, szalámit, továbbá ementáli, gróy, hagenbergi, imperial sajtokat, lip-tai és tátrai turót, quargit, francia és édes mustárt, nagybányai almát és körtét
ajánl
Varga Lajos
fűszerkereskedése.

Női ruhaszövetek,

Flanell, Kasán, Moldon és mosó velezek, ugyszintén **téli kendők** nagy választékban oleső szabott árak mellett kaphatók.

Szabó Lajos Fiai-nál.

Debreczen, Rózsater.

Tudósítás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tudatni, hogy Morgó utca 626. számú háznál 12 év óta fennálló asztalos ületemet 2 havi félbeszakítás után tovább folytatom.
Holis elvállalok az asztalos szakmába vágó mindenféle munkák elkészítését gyors és jutányos árakért.
A nagyérdemű közönség pártfogását és bizalmát továbbra is kérve maradtam tisztelettel
kész szolgálja
Kerekes Albert,
éptitl és butor asztalos.

Kezdet munká.

Kezdet munkához való **esztergályozott és faragott diszes fakeretek,** jute, java és congress canevas, valódi **kiraly és ausztria kötő pamut** nagy választékban kapható **BENYÁTS EMIL-nél** Piacz, Tisza-ház.

